

Rapport wijst uit: 'België is het beste land om als atheïst te wonen'

06/12/18 om 13:49 - Bijgewerkt om 13:49 Bron: Belga

België is een van de beste landen om als atheïst of vrijdenker te wonen. Dat blijkt uit het zevende jaarlijkse Freedom of Thought Report van de International Humanist and Ethical Union (IHEU) dat vrijdagmiddag wordt voorgesteld in het Europees Parlement in Brussel. Volgens het rapport worden niet-gelovigen in de overgrote rest van de wereld steeds meer vervolgd.

© Getty Images

'Ons land is samen met Noorwegen en IJsland een van de enige landen die een systeem hebben dat levensbeschouwingen erkent, dat scheiding van kerk en staat doorvoert en toch pluralisme actief steunt met een systeem van financiering', zegt Aubry Cornelis, directeur Communicatie en woordvoerder bij @deMensnu.

'We leven in een land waar vrijheid van meningsuiting hoog in het vaandel wordt gevoerd. Er is een verregaande persvrijheid. Het land is ook ethisch progressief met zijn wetgeving voor abortus, euthanasie en homohuwelijk, en er is een structurele, interlevensbeschouwelijke dialoog op zowel federaal als gewestelijk niveau.' 'Maar er zijn ook heel wat minpunten: ook bij ons is er een opmars bezig van fake news en kritiek op universiteiten, middenveld en journalisten wanneer ze zich actief mengen in het maatschappelijk debat. Dat is een zorgelijke evolutie', zegt Cornelis.

'Er is ook een aarzeling waarneembaar om verdere stappen te zetten inzake individuele levenskeuzes en zelfbeschikking: euthanasie bij dementie, een kader rond genderidentiteit, een halfslachtige hervorming van de abortuswet. Voorts is er nog discriminatie op de arbeidsmarkt, de huisvestingsmarkt, of van mensen met andere seksuele geaardheid, Die problematiek geraakt maar moeilijk opgelost. Ook de neutraliteit van de overheid kan beter, er zijn nog veel restanten van het Napoleontisch tijdperk en er is een van oudsher geprivilegieerde relatie met katholieken (de steun van kerkfabrieken, parallel onderwijsnet, ...).'

Bekijken we de situatie op mondiaal vlak, dan kan vastgesteld worden dat burgers zich nergens ter wereld nog laten knechten door een autoritaire overheid. Dat blijkt bijvoorbeeld bij de vrouwenprotesten in Iran en Pakistan. Ook zijn er enkele belangrijke gewapende conflicten opgelost, wat uitzicht geeft op meer bewegingsvrijheid en vrijheid van meningsuiting voor burgers, zoals in Ethiopië en Eritrea, de nieuwe regering in de Malediven, de succesvolle internationale druk op het regime van Brunei om een geplande verstrakking van de sharia-strafwetgeving te laten varen, enzovoort.

Aan de negatieve zijde is er het populistische reveil in Europa: Viktor Orban in Hongarije, Sebastian Kurz in Oostenrijk en Matteo Salvini in Italië, en meer algemeen de opmars van autoritaire en ondemocratische regimes wereldwijd. Ook wordt het samengaan van politieke en religieuze macht opnieuw populairder. Volgens Cornelis zijn de media relatief alert voor inbreuken op rechten van religieuze minderheden, 'maar de meest kwetsbare minderheid wereldwijd - zo'n 2 à 3 procent van de wereldbevolking zijn mensen die hun geloof de rug willen toekeren of eenvoudigweg in niks geloven.

Deze niet-gelovigen worden uit de plaatselijke gemeenschap gestoten en moeten zelfs vrezen voor hun leven. En als ze er dan al in slagen om te vluchten naar democratische landen, worden ze hier bijna automatisch opgedeeld bij de plaatselijke gelovige gemeenschap van hun land van herkomst. Precies de situatie waaraan ze trachten te ontsnappen.'